

متن پرسش

سلام و تبریک ایام خدمت استاد عزیز: بیخشید استاد، میشه واژه سوژه و اوبژه رو که توی کتابها تون آوردید به زبان ساده برام بیان کنید؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به این که رفقا بعضاً همین سؤال را داشتند، عیناً جوابی که تهیه شده، خدمتتان ارسال می‌شود:

۱- اگزیستانس: حالت حضوری و وجودی که انسان خود را در جهان احساس نماید، وجه اگزیستانس اوست. مثل آن که انسان خود را در حضور تاریخی انقلاب اسلامی احساس کند، نه آن که به عنوان یک باور دینی در کنار انقلاب اسلامی باشد.

۲- اُبژه کردن یک چیز یعنی آن را به عنوان یک واقعیت در بیرون از ذهن مدّ نظر قراردادن. و سوژه کردن یعنی آن که موضوع را در ذهن مدّ نظر قرار دهیم. وحدت وجود حالتی است که انسان خود را در همه‌ی هستی می‌یابد. بنابراین بحث سوژه و اُبژه دیگر در میان نیست، بلکه بودِ او عین حضور در خارج و عین یافتی است که به یک معنا در ذهن است، ولی دیگر همه‌ی بودِ او آن موضوع را فهم می‌کند، نه آن که در ذهن خود آن را مدّ نظر قرار دهد.

۳- متافیزیک کردن یک موضوع یعنی آن را به صورت مفهومی درآوردن، به جای آن که خود را با آن واقعیت یگانه کند.

۴- سکولاریسم، نگاهی است که انسان پدیده‌ها را صرفاً با نگاه مادی و غیر قدسی بنگرد.

۵- دازاین، نحوه‌ی بودن انسان است در جهان به همان معنایی که اگزیستانس خود را مدّ نظر قرار دهد به جای آن که خود را یک چیز و جهان را چیز دیگر بداند.

۶- بروکراتیک کردن یعنی موضوع را گرفتار نظام اداری قراردادن.

۷- رئالیسم یعنی به واقعیت موضوع نظر داشتن.

۸- هرمنوتیک، نگاهی است که انسان با نظر به هر متنی، سعی دارد روح تاریخی که آن متن یا آن فرد را فرا گرفته است، مدّ نظر قرار دهد هرچند ممکن است آن روح تاریخی تماماً در الفاظ نیاید ولی نگاه هرمنوتیکی سعی می‌کند روحی که منجر به آن حرکات و آن الفاظ شده است، مدّ نظر قرار دهد.

۹- پوزیتیویسم، نگاهِ حسی‌گرا و تجربی‌گرا می‌باشد.

موفق باشید